

УДК 343.8

*Кіслов О. І.,
старший викладач кафедри кримінології і
кримінально-виконавчого права Інституту
кримінально-виконавчої служби*

В'ЯЗНИЧНА СИСТЕМА ТА ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ У РЕСПУБЛІЦІ АВСТРІЯ

Досліджується організаційна структура органів виконання покарань Австрії, засади функціонування різних типів установ виконання покарань та особливості відбування покарань у виді позбавлення волі.

Ключові слова: зарубіжний досвід, Республіка Австрія, виконання покарань, умови тримання засуджених, засуджені до довічного позбавлення волі.

Исследуется организационная структура органов исполнения наказаний Австрии, принципы функционирования различных типов учреждений исполнения наказаний, особенности отбывания наказания в виде лишения свободы.

Ключевые слова: зарубежный опыт, Республика Австрия, исполнения наказаний, условия содержания осужденных, осужденные к пожизненному лишению свободы.

Постановка проблеми. З огляду на євроінтеграційні процеси та реформи, що тривають в Україні, очевидна актуальність вивчення зарубіжного досвіду організації відбування кримінальних покарань у контексті трансформацій європейської кримінальної політики та сучасних тенденцій у царині забезпечення прав і свобод людини і громадянина. Утвердження у вітчизняній системі виконання покарань міжнародних стандартів можливе лише через призму розуміння того, як вони реалізуються в практичній діяльності і який мають вплив на функціонування установ виконання покарань.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останнім часом спостерігається значний інтерес до компаративістичних досліджень у царині пенітології та пенітенціарії. Повсякчас

публікуються аналітичні довідки, публіцистичні статті, що інформують суспільство про стан тюрем за кордоном. Однак фахових наукових досліджень, а тим більше таких, що ґрунтуються на практичному досвіді ознайомлення з пенітенціарними системами, бракує. Як виняток, хотілося б відзначити огляд системи виконання покарань та підготовки персоналу у ФРН, підготовлений І. С. Яковець та К. А. Автуховим за результатами ознайомчого візиту до цієї країни [1]. Значний інтерес в контексті порівняльно-правових студій становлять праці російського вченого П. В. Тепляшина [2]. Побіжно сучасний стан пенітенціарної системи Франції проаналізовано О. В. Сокальською та Д. С. Лугою, однак їх дослідження мають переважно історико-правовий характер [3].

Огляди пенітенціарних систем окремих країн та установ виконання покарань подано також у статтях Є. Ю. Бараша [4], К. Б. Марисюка [5], К. Муравйова [6] та інших вітчизняних учених. Однак система виконання покарань Австрійської Республіки поки залишилася поза увагою науковців та практиків. Лише побіжно серед інших країн про неї йдеться у збірці «Пенітологія: виконання покарань у світі» [7].

У процесі робочого візиту на запрошення Міністерства юстиції Австрії у складі української делегації автором вивчено досвід виконання покарань цієї держави, що і стало основою для даного дослідження. Також нами використано нормативно-правові акти, що регламентують виконання покарань, дані офіційної статистики, звіти Директорату тюрем.

Постановка завдання. Мета статті – огляд організаційної структури системи виконання покарань Республіки Австрія, визначення засад функціонування різних типів установ виконання покарань та особливостей відбування покарань у виді позбавлення волі.

Виклад основного матеріалу. Пенітенціарна система Австрії є складовою частиною Міністерства юстиції. Безпосередньо контроль за системою здійснює Директорат тюрем, до складу якого входить п'ять управлінь. Крім того, у Міністерстві юстиції Австрії є департамент у кількості 9 осіб, який здійснює керівництво тюремною системою та безпосередньо підпорядковується Міністрові юстиції. Начальників установ виконання покарань призначає Міністр юстиції за погодженням з Федеральним президентом, підпорядковані

вони начальнику Директорату тюрем. Служба пробації в Австрії відокремлена від пенітенціарної служби.

Основними нормативно-правовими актами, що регламентують діяльність в'язничної служби Австрії є Федеральний закон від 26 травня 1969 р. про виконання покарань у виді тюремного ув'язнення та запобіжного заходу у виді тримання під вартою, Кримінально-процесуальний кодекс 1975 р., Кодекс прав неповнолітніх 1988 р., Правила внутрішнього розпорядку, затверджені Міністерством юстиції 2000 р., нормативні документи Міністерства юстиції (інструкції, рекомендації тощо). Загалом система покарань Австрії нормативно закріплена у Кримінальному кодексі 1974 р.

На в'язничну службу Австрії покладено завдання щодо виконання трьох форм позбавлення волі: узяття під варту; тюремне ув'язнення; превентивні та реабілітаційні заходи стосовно психічно хворих засуджених (можуть триматися в установі безстроково до повного одужання), наркозалежних та осіб з алкогольною залежністю, небезпечних рецидивістів.

Федеральний закон про виконання покарань у виді тюремного ув'язнення та запобіжного заходу у виді тримання під вартою 1969 р. визначає, що в основі діяльності пенітенціарної системи Австрії лежить не ідея помсти, а ідея ресоціалізації та повернення правопорушника до соціуму (§ 20) [8].

До в'язничної системи Австрії входить 27 установ виконання покарань: 17 слідчих ізоляторів, 6 тюрем, з них одна для тримання засуджених жінок, та 4 спеціальні установи для тримання неповнолітніх засуджених,

засуджених, які мають психічні вади, проблеми з алкогольною та наркотичною залежністю. Крім того, існує 18 дільниць сільськогосподарського призначення на зразок виправних колоній мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання. Статистика останніх років показує, що в цих установах загалом утримується 8884 осіб [9].

Бюджет в'язничної системи формується на три роки з подальшим щорічним корегуванням. Крім бюджету, також урядом прийняті та діють державні програми. Наприклад, до 2022 року діє десятирічна програма щодо модернізації та переобладнання слідчих ізоляторів.

Персонал пенітенціарної системи Австрії налічує близько 3900 осіб, з них 76,5% атестовані працівники, решта – так званий «допоміжний» персонал (соціальна служба, медичний персонал, капелани тощо). Співвідношення персоналу до засуджених становить 1 до 2,3. Середня заробітна плата середнього начальницького складу становить 2200 євро, молодшого начальницького складу – 1800 євро, соціальних гарантій немає. Пенсійний вік для атестованого персоналу становить 60 років, для не атестованого – 65. На роботу приймають осіб, які мають середню освіту та пройшли військову службу (на відміну від поліції) у віковому діапазоні від 20 до 40 років. Підготовка персоналу для в'язничної служби здійснюється в спеціальному тренінговому центрі та Академії тюремної служби. Остання об'єднує «школу тюремних наглядачів» «Prison Guard School» (базова підготовка) та центр освіти «Centre for Further Education», а також ІТ-центр [9].

Установи виконання покарань за рівнями безпеки поділяються на напіввідкриті, регулярного та спеціального режиму утримання, середнього та максимального рівнів безпеки.

Слід зазначити, що у слідчих ізоляторах тримаються, крім підслідних, також засуджені, яким вироком суду визначений строк позбавлення волі до 18 місяців, та засуджені, вирок стосовно яких набув законної сили, але до кінця строку відбування покарання залишилося не більше ніж 18 місяців. Ці засуджені залучаються до господарського обслуговування слідчого ізолятора та роботи в майстернях.

На відміну від України, засуджені до довічного позбавлення волі в Австрії тримаються разом з іншими засудженими. Відповідно до законодавства країни після відбуття 15 років покарання до них може бути застосовано умовно-дострокове звільнення, а на практиці – після відбуття не менше ніж 22 років. Так, упродовж 2011 р. відсоток застосування умовно-дострокового звільнення засуджених до довічного позбавлення волі в тюрмі «Штайн» складав 38%, у тюрмі «Грац-Карлау» – 49% та у тюрмі «Гарстен» – 76%. У тюрмі «Грац-Карлау» засуджені до довічного позбавлення волі працевлаштовані в їдальні для персоналу установи, яка розташована в адміністративній будівлі. Зазначена категорія засуджених має такі ж самі права й обов'язки, як і інші засуджені.

Направлення засуджених до місця відбування покарання та переведення їх з однієї установи до іншої здійснюється Директоратом тюрем. Конвоювання підслідних і засуджених до суду та установ виконання покарань здійснюється персоналом

тюремної системи шляхом автомобільних перевезень. З цією метою використовуються великі автобуси та мікроавтобуси типу «Фольксваген-Транспортер».

У всіх тюрмах після прибуття засуджені поміщаються до дільниці карантину, де вони проходять медичне та психологічне обстеження. Крім того, особистість засудженого вивчається персоналом установи, у результаті чого приймається рішення про подальше його направлення до відповідного відділення. Окремо тримаються неповнолітні, жінки, уперше та неодноразово засуджені, особливо небезпечні засуджені. При цьому ступінь небезпеки визначає адміністрація установи. Особливо небезпечні засуджені та засуджені, які своєю поведінкою не довели бажання працювати та добре себе поводити, направляються до окремих відділень на кшталт дільниць посиленого контролю, які існують в установах виконання покарань України.

Відповідно до законодавства Австрії норма жилої площі на одного засудженого має бути не менш 15 м³ (5 м²), на практиці, у зв'язку з перенаповненням окремих тюрем, норма жилої площі становить 10–12 м³ (3,3–4 м³).

Засуджені тримаються в приміщеннях камерного типу від 1 до 3 осіб у тюрмах і від 1 до 6 осіб у слідчому ізоляторі. Не тримаються по одному особи, які схильні до членушкодження або суїциду, мають психічні вади або за станом здоров'я потребують сторонньої допомоги. Разом з тим в одній камері можуть триматися вперше засуджений на визначений термін покарання та вперше засуджений до довічного позбавлення волі.

Камери розташовуються в окремих ізольованих коридорах (відділеннях). Вихід з камер або з відділень можливий з дозволу адміністрації в час, визначений розпорядком дня, у разі виходу на прогулянку, на побачення, роботу, відвідання крамниці, медичної частини, бесіди із соціальним працівником, психологом, відвідування релігійних кімнат тощо. На секторах максимального рівня безпеки камери постійно зачинені, у відділеннях, де тримаються засуджені, які поводяться добре й належно ставляться праці, адміністрація встановлює час, протягом якого камери перебувають відкритими. Однак у всіх випадках від відбою до підйому камери зачинені.

Засуджені відбувають покарання у власному одязі. Якщо після прибуття засуджений потребує одягу за сезоном, його купує адміністрація установи, далі всі речі засуджений купує за власні кошти. Якщо засуджений не працює з не залежних від нього причин, начальник установи, як виняток, може дозволити отримання одягу від родичів (шляхом посилки) або як гуманітарну допомогу від відповідної громадської організації. Вихід з камери засуджених, схильних до втечі, здійснюється виключно в одязі встановленого зразка, який надається адміністрацією установи.

Будь-які передачі та продуктової посилки в установах виконання покарань Австрії заборонені.

Адміністрація установи надає засудженому камеру з мінімальним обладнанням (ліжко, стіл, стілець, туалетний папір), усе інше засуджений може придбати за гроші, які заробив в установі. Засудженим заборонено отримувати грошові перека-

зи від будь-яких осіб, разом з тим засуджений з дозволу керівника установи може надіслати рідним грошовий переказ.

За власні кошти засуджений може через адміністрацію установи придбавати телевізор, комп'ютерну техніку (без можливості виходу в Інтернет), музичні центри тощо. Однак, відповідно до Правил внутрішнього розпорядку, користуватися зазначеними приладами засуджені можуть у «тихому тоні» або в навушниках.

Адміністрація установи надає засудженому можливість безкоштовно користуватися двома електроприладами, витрати електроенергії від користування іншими електроприладами засуджений відшкодовує з власних коштів два рази на рік (1 березня та 1 вересня).

Засуджені забезпечуються триразовим харчуванням, прийом їжі здійснюється в камерах. Заготівля продуктів харчування здійснюється на підставі плану-меню, якій складається їдальнею на 3 місяці. Заступник начальника установи, який за функціональними обов'язками відповідає за комунально-побутове забезпечення засуджених, перевіряє зазначений план-меню на предмет відсутності частого повторення страв, урахування специфіки харчування засуджених за релігійними ознаками, затверджує його і подає начальникові установи з пропозицією на виділення коштів. Далі шляхом вивчення цінових пропозицій на продукти харчування придбаває їх за найнижчими цінами.

В установах виконання покарань обладнано власні пекарні для виготовлення хлібобулочних виробів. Так, пекарня тюрми «Грац-Карлау» за добу виготовляє до 8 т

хліба і забезпечує ним власні потреби, продає трьом тюрмам, які знаходяться поруч і не мають власних пекарень, їдальні поліцейського відділу м. Грац та ще ряду бюджетних організацій.

Кожний день працівники пекарні збирають дані на наступний день про те, скільки засуджених будуть споживати білий або чорний хліб, і з цього розрахунку його виготовляють. Раз на тиждень начальник пекарні здійснює аналіз споживання хліба. Якщо кількість відходів велика, то зменшується не тільки норма видачі, а й виготовлення хліба.

Засуджений має право один раз на місяць придбати за безготівковим розрахунком продукти харчування, предмети першої потреби та одяг у крамниці установи за кошти, зароблені в установі. Усі крамниці в установах належать приватним особам. Адміністрація не несе відповідальності за термін придатності товарів та асортимент, але може впливати із цього питання на власників крамниць. Якщо засуджений добре поводиться і в тому є необхідність, за його заявою керівник установи може дозволити йому додатково відвідувати крамницю. Однак, у будь-якому разі, засуджений має право придбавати товари на суму не більше ніж 150 євро на місяць. Крім того, у разі захаращеності камери середній наглядач (як в Україні корпусний) може подати доповідну записку керівникові установи про обмеження кількості товарів, які придбаває засуджений.

Засуджений раз на тиждень відвідує душеву кімнату, яка розташована у відділенні в окремій кімнаті. Після робіт, пов'язаних з особливим забрудненням, засудженому може бути надано дозвіл на додаткове

прийняття душі. Відповідно до пункту 3 § 14 Правил внутрішнього розпорядку «у випадку, коли засуджений не дотримується правил гігієни в достатньому обсязі, він може бути підданий примусовим гігієнічним процедурам із застосуванням відносного насилля».

Зміна постільної білизни проводиться раз на 14 днів. Прання одягу засудженого здійснюється за його рахунок у пральні установи або за межами установи через адміністрацію установи. Крім того, у кожному відділенні встановлено пральні машини, і засуджений може випрати власні речі самостійно, однак за це він повинен також сплатити гроші, а ціна прання у відділенні більша, ніж у пральні установи. Пральнею установи також користується персонал установи для прання форменого одягу, плата за цю послугу відшкодовується з його заробітку.

Основне зобов'язання засуджених у тюрмах Австрії – кожен працездатний засуджений повинен працювати і виконувати ту роботу, яка йому передбачена. В установах виконання покарань працевлаштовані 80% спецконтингенту. Підслідні залучаються до праці за бажанням та з дозволу суду, за яким вони рахуються. Засуджені залучаються до праці в майстернях на території установи, до виконання робіт з господарського обслуговування, у т.ч. в їдальнях для персоналу, а також за межами установ виконання покарань на договірних засадах.

Засуджені, які не мають професії, здобувають її в установі. Свідомо про здобуття професії оформлюють таким чином, щоб не можна було дізнатися, що його отримано в місцях позбавлення волі.

Виробнича діяльність установ виконання покарань не оподатковується. Дохід від праці засуджених надходить до федерального бюджету. Сума оплати праці за виконану робочу годину така (визначено Пенітенціарним кодексом): легкі допоміжні роботи – 5 євро; важкі допоміжні роботи – 5,63 євро; ручні роботи – 6,26 євро; кваліфікована робота – 6,88 євро.

Оплата праці засуджених записується на рахунок щомісячно після відрахування коштів за проживання та коштів на страхування в разі безробіття. Половина із цих коштів вважається частиною заробітку засудженого для особистого користування, а половина йде на рахунок, необхідний для накопичення до моменту звільнення. Засудженому дозволяється один раз на чотири місяці проглядати свої активи. Після звільнення засудженому виплачуються грошові суми з його рахунків.

Слід зазначити, що відповідно до чинного законодавства час, який засуджений проводить із соціальними працівниками у спеціальних бесідах, зараховується в робочий час (до 5 годин на місяць) та оплачується.

Під облаштування майстерень відводяться окремі будівлі та наявні підвальні приміщення. Спектр продукції, яку виготовляють засуджені, аналогічний продукції, що виготовляється в установах виконання покарань України.

Умови тримання засуджених у тюрмах Австрії залежить не від тяжкості вчиненого злочину, а від поведінки засудженого, дотримання встановленого порядку відбування покарання, ставлення його до праці та ступеня його соціальної небезпеки.

До засуджених, які допускають порушення встановленого порядку відбування покарання, начальником установи можуть бути застосовані такі дисциплінарні стягнення: догана, обмеження або заборона пільг, обмеження або заборона користування коштами, заборона перегляду телепередач, обмеження в листуванні, обмеження побачень, обмеження в телефонних розмовах, штраф (70 євро), арешт.

Засуджений, який визнав свою провину та пояснив обставини порушення, як правило, притягується до дисциплінарної відповідальності у вигляді догани або штрафу.

Арешт може бути застосовано в разі вчинення засудженим грубого порушення встановленого порядку відбування покарання, дій, що становлять небезпеку для персоналу чи інших засуджених. Арешт призначається на 4 тижні, увесь термін засуджений ізолювано знаходиться у власній камері, прогулянка здійснюється окремо від інших засуджених, робота надається така, яку можна виконувати в камері. Якщо поведінка не змінилася на краще, до нього застосовується суворий вид арешту (позбавлення роботи, обмеження електропостачання в камеру).

Засуджені, які схильні до вчинення втечі, членушкодження, самогубства, мають намір заподіяти тілесні ушкодження персоналу чи засудженим, за рішенням начальника установи можуть бути поміщені в карцер строком до 7 діб. У подальшому продовження строку тримання засудженого в ізоляторі приймається слідчим суддею за поданням начальника установи. У разі зміни поведінки на краще начальник установи може достроково перевести засудженого до

ізолюваної камери і тримати його там до повного виправлення. Зазначені карцери позбавлені меблів, засудженому видається одяг, яким він не в змозі заподіяти собі шкоди. Побачення та телефонні розмови категорично заборонені, а в камерах ведеться відеоспостереження.

Від поведінки засудженого і ступеня його соціальної небезпеки залежать і порядок проведення побачень. Слід зазначити, що довготривалі побачення та так звані «секс»-побачення в установах виконання покарань Австрії засудженим не надаються. Засуджений має право на одне короткострокове побачення один раз на тиждень тривалістю 30 хвилин. Побачення дозволені лише у визначений час відвідування засуджених і проводяться під наглядом працівника установи. З огляду на поведінку засудженого начальник установи може протягом шести тижнів продовжити побачення до однієї години, а також збільшити термін побачення до 45 хвилин, якщо родичі засудженого проживають на відстані більш ніж 600 км від установи.

Спосіб побачення визначається начальником установи, тому його може бути проведено за трьома варіантами: через скло за допомогою телефонних трубок або через відповідні отвори, за столом з бар'єром із скла, за звичайним столом. Проносити будь-які предмети до кімнати побачень забороняється, в останньому варіанті відвідувачі можуть з дозволу адміністрації проносити металеві гроші для користування кавовими апаратами. Більше ніж трьом відвідувачам одночасно не дозволено відвідувати засудженого. Працівник установи має право припинити побачення після попередження, якщо особи го-

лосно розмовляють, намагаються пестити одна одну або вчиняють спробу передати одна одній будь-які предмети. У необхідних випадках розмова відвідувача та засудженого прослуховується.

Телефонні розмови надаються засудженому за його рахунок один раз на місяць тривалістю до 10 хв. У тюрмі «Грац-Карлау» засудженим іноземцям замість телефонної розмови за рішенням начальника установи надаються відеопобачення з родичами за допомогою програми «SKYPE» до 10 хв. Для одержання дозволу на проведення телефонної розмови або відеопобачення засуджених звертається із заявою до керівництва установи, у якій вказує мету телефонної розмови, абонента, номер його телефону, а в разі дзвінка за кордон – також країну та мову, якою буде проводитися розмова. Особи, які перебувають під слідством, додатково отримують відповідний дозвіл судді. Телефонні розмови прослуховуються персоналом установи, а відеопобачення дублюється на монітор наглядача. Телефонні розмови між засудженими заборонені.

У тюрмній системі Австрії існує два лікувальних заклади: на території тюрми «Штайн» та у Віденському слідчому ізоляторі. Видатки з бюджету на медичне забезпечення засуджених займають друге місце після видатків на заробітну плату персоналу.

Лікувальні заклади багатопрофільні, у них надаються всі лікувальні послуги, крім проведення операцій. Багатопрофільність лікарень досягається завдяки залученню спеціалістів з лікувальних закладів, які розташовані за межами установи, у тому числі й лікарів з приватних лікарень, шляхом укладення відповідних угод.

Порядок вивезення засуджених до лікувальних закладів за межі установи, їх охорона, а також звільнення засуджених від відбування покарання за хворобою аналогічний порядку, визначеному законодавчими актами України. Однак у разі вивезення засудженого до лікувального закладу за межі установи адміністрація вживає заходів щодо найскорішого повернення його до медичної частини установи або лікувального закладу пенітенціарної служби, оскільки в цьому випадку установа сплачує лікувальному закладу значні кошти. Середня вартість тримання засудженого в лікувальному закладі за межами установи становить понад 500 євро на день.

Заслуговує на увагу порядок видачі ліків засудженому. Для цього пристосована відповідна пластикова коробка, у яку закладається добова норма ліків з прізвищем засудженого та часом їх прийому. Накопичення ліків та передача їх іншим засудженим категорично заборонена. Крім того, з метою інформування персоналу, який проводить обшуки камер та засуджених, створені інформаційні стенди зі зразками і найменуванням ліків.

Організація охорони установ та система безпеки в установах виконання покарань Австрії така ж сама, як і в інших європейських країнах. Служба нагляду організована таким чином, що в денний час для здійснення нагляду залучається максимальна кількість персоналу в середньому до 110 осіб, у нічний час, за рахунок закриття камер, кількість персоналу суттєво зменшується – приблизно до 25 осіб. Планування заходів з нагляду здійснюється на тиждень, плани вивіщуються біля чергової частини для

ознайомлення персоналу. До нагляду залучається весь персонал установи.

Крім того, у всіх установах виконання покарань із 20.00 до 08.00 несення служби здійснюється зі зброєю, що зберігається в чарунках, які належать кожному працівнику і розташовані в загальній черговій частині.

При кожній установі виконання покарань з персоналу створено групи швидкого реагування чисельністю від 15 до 60 осіб, які, за необхідності, висуваються за визначеним маршрутом для запобігання протиправним діям засуджених. Кожен наглядач має при собі портативну радіостанцію або спеціальний мобільний телефон. Гумові (пластикові кийки) видаються лише працівникам, які є членами групи швидкого реагування, пройшли відповідну підготовку та задіяні до несення служби. Застосовувати до засуджених цей спецзасіб дозволяється тільки таким працівників.

Крім того, з персоналу установи, який пройшов відповідну підготовку, створено пожежні команди чисельністю до 50 осіб, мають відповідне оснащення та вживають первинні заходи для гасіння пожеж.

Контроль за дотриманням законності в місцях позбавлення волі здійснюється слідчим суддею, Директором тюрем, Міністерством юстиції та представниками омбудсмена. Прокуратура здійснює лише перевірку заяв чи скарг засуджених, які містять ознаки злочину.

Висновки. Підсумовуючи розгляд особливостей пенітенціарної системи Республіка Австрія, слід зазначити, що окремі проблемні питання, які виникають у діяльності в'язничної служби цієї країни, схожі з українськими.

Вивчення досвіду виконання кримінальних покарань в інших країнах має не лише пізнавальне значення, а й практичне: при виваженому підході до імплементації норми європейського законодавства можуть бути використані й у законодавчій та правозастосовній практиці України.

Базуючись на досвіді та отриманій інформації, запропоновано використання позитивного досвіду в подальшому процесі реформування вітчизняної кримінально-виконавчої системи, а саме:

- удосконалити контроль за установами виконання покарань шляхом створення у складі Міністерства юстиції України центрального органу з безпосереднім підпорядкуванням йому органів та установ виконання покарань;

- повністю відмовитися від «казарменого» розміщення засуджених та запровадити покамерне (блочне) їх тримання з урахуванням психологічного сумісництва; реформувати прогресивну систему відбування покарання, яка дещо знівельована останніми змінами до кримінально-виконавчого законодавства. Так, сьогодні різниця між відбуванням покарання в колоніях різних рівнів безпеки майже відсутня (кількість посилок (передач) та обсяг грошей, які можна витратити в крамниці, не обмежені, кількість побачень, незалежно від рівня безпеки, однаковий), що не спонукає засуджених до виправлення поведінки та чесного ставлення до праці;

- забезпечити якісний відбір та підготовку персоналу для органів і установ виконання покарань, акцентуючи увагу на європейських цінностях та повазі до прав людини.

Список використаних джерел

1. Яковець І. С., Автухов К. А. Загальний огляд системи виконання покарань та підготовки тюремного персоналу у Федеративній Республіці Німеччина. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2015. Вип. 30. С. 17–30.
2. Тепляшин П. В. Восточноевропейский тип пенитенциарных систем. *Lex Russica*. 2017. № 3 (124). С. 176–194.
3. Сокальська О. В., Луга Д. С. В'язнична система Франції: етапи формування та сучасний стан. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2016. № 39. С. 18–22.
4. Бараш Є. Ю. Зарубіжний досвід організаційно-правових форм управління пенітенціарною системою та можливості його використання в Україні. *Право*. 2012. № 17. С. 3–10.
5. Марисюк К. Б. Найзнаніші пенітенціарії світу: Халден Фенгсель (Норвегія). *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Юридичні науки*. 2014. № 801. С. 170–173.
6. Муравйов К. Досвід США та Великобританії щодо реалізації державної політики у сфері виконання кримінальних покарань та можливості його використання в Україні. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 1. С. 193–197.
7. Калашник Н. Г., Калашник Н. С. Пеналогія: виконання покарань у світі. Запоріжжя : КСК-Альянс, 2014. С. 79–89.
8. Bundesgesetz vom 26. März 1969 über den Vollzug der Freiheitsstrafen und der mit Freiheitsentziehung verbundenen vorbeugenden Maßnahmen URL: <https://www.ris.bka.gv.at> (дата звернення: 10.08.2018).
9. Verteilung des Insassenstandes URL: <https://www.justiz.gv.at/web2013/home/strafvollzug/statistik/verteilung-des-insassenstandes~2c94848542ec49810144457e2e6f3de9.de.html>
10. Correctional Services in Austria. The Federal Ministry of Justice. URL: https://www.justiz.gv.at/web2013/file/2c9484853e44f8f9013ef9d9e2b928dd.de.0/correctional_services_2016_download.pdf

O. Kislov,

*Senior Lecturer of the Criminology
And Criminal-Executive Law Chair of the
Institute of Criminal-Executive Service*

PRISON SYSTEM AND PECULIARITIES OF EXECUTION OF PUNISHMENTS IN THE REPUBLIC OF AUSTRIA

The article examines the organizational structure of the penal establishments of Austria, the principles of the functioning of various types of the penal establishments and the peculiarities of serving sentences in the form of imprisonment. As a result of the working visit to the Republic of Austria at the invitation of its Ministry of Justice, we examined the experience of the prison system of that country. The results of the research became the basis for this article.

The penitentiary system of Austria is an integral part of its Ministry of Justice. It is supervised directly by the Directorate of Prisons. The Austrian Prison

Service is tasked with implementing 3 forms of custody and punishment: pre-trial detention; imprisonment; preventive and rehabilitation measures. The prison system of Austria includes 27 penitentiary institutions: 17 pre-trial institutions and 6 prisons.

Key words: *foreign experience, Republic of Austria, enforcement of sentences, living conditions of the convicts, who are sentenced to the life imprisonment.*

Надійшла до редакції 17.08.2018